מתני' האומר "הרי עלי במחבת לא יביא

במרחשת במרחשת לא יביא במחבת מה בין

מחבת למרחשת מרחשת יש לה כיסוי מחבת

אין לה כיסוי דברי ר' יוסי הגלילי ר' חנינא

בן גמליאל אומר במרחשת עמוקה ומעשיה

רוחשין 160% (רכין) מחבת צפה ומעשיה

קשין: גמ' מאי מעמא ס דרבי יוסי אילימא

מרחשת דאתיא ארחושי הלב כדכתיב ירחש

לבי דבר מוב ומחבת דאתיא אמחבואי הפה

כדאמרי אינשי יו ימנבח נבוחי אימא איפכא

מחבת דאתיא אמחבואי הלב דכתיב 2 למה

נחבאת לברוח מרחשת דאתיא ארחושי

כדאמרי אינשי סהוה מרחשן שיפתותיה

אלא גמרא יו גמירי לה: רבי חנינא בן

גמליאל אומר כו': מרחשת עמוקה דכתיב

נוכל נעשה במרחשת מחבת צפה דכתיב

ועל מחבת ת"ר יו ב"ש אומרים האומר הרי

עלי מרחשת יהא מונח עד שיבא אליהו

מספקא להו אי על שום יו כלי נקראו או על

שום מעשיהן וכ"ה אומרים יכלי היה במקדש

ומרחשת שמה ודומה כמין סכלבום עמוק

וכשבצק מונח בתוכו דומה כמין יתפוחי

הברתים וכמין בלומי היוונים ואומר וכל געשה במרחשת ועל מחבת אלמא על

שום ז הכלים נקראו ולא על שום מעשיהם: מתני' הרי עלי בתנור לא ייביא מאפה

כופח 🗈 ולא מאפה רעפים ומאפה יורות

הערביים ר' יהודה אומר יו רצה מביא מאפה

כופח הרי עלי מנחת מאפה לא יביא מחצה

חלות ומחצה רקיקין רבי שמעון מתיר מפני שהוא קרבן אחד: גמ' תנו רבנן מאפה תנור

ולא מאפה כופח ולא מאפה רעפים ולא

מאפה יורות הערביים ר' יהודה אומר יו תנור

תנור שני פעמים להכשיר מאפה כופח רבי

שמעון אומר תנור תנור שני פעמים אחד

שתהא אפייתן בתנור ואחד שיהא הקדישן

בתנור ומי אית ליה לר' שמעון האי סברא

"והתנן ר' שמעון אומר לעולם הוי רגיל לומר

שתי הלחם ולחם הפנים כשרות בעזרה

וכשרות יוֹ בבית פאגי אמר רבא אימא שיהא

הקדישן לשום תנור: הרי עלי מנחת מאפה

לא יביא מחצה [וכו']: תנו רבנן יוכי תקריב

י כשתקריב לעשות דבר רשות קרבן מנחה י

אמר רבי יהודה מנין לאומר הרי עלי

ל"ג, ב) ורכין. ל"ק, הערוך בערך תפוח דומה לתפוחי הברתיים פי' כמיך תפוחי הברתיים עגול כולו חוך מו מהום כינוסו. ז) להמו לה :. מן מקום כינסן, וז בקום כה.

מ) [ניא כשחקריב בשחריב
(עשות דבר כיו), ש) [בראשית
א], י) על שולים. צייק, כ) וגרי
הס"ד. צייק, ל) צייק מייו וכתב
שיתור לשון הוא וכייה בס"י.
צייקר,

תורה אור השלם

1. רחש לבי דבר טוב אמו אני מעשי למלך לשוני עט סופו קוויה בחופים ביודב 2. לְמָה נַחָבָּאתְ לְבְרֹחֵ וָאֲשַׁלַחַרְ בְּשִׁמְחָה וּבְשׁרִים בְּתֹף וּבְבַנוֹר:

בַּתַנוּר וְכָל נַעַשְּׁה בַּמִּרְחָשֶׁת וְעַל מַחֲבת לַכּהַן הַמַּקְרִיב אֹתָה לוֹ תִהְיָה:

צות בְּלוּלוּג. מצות מְשְׁחִים ויקרא בז

(ל) רש"י ד״ה מ״ע דר״י דס״ל דמרחשת: (נ) ד״ה דכתב נמרחשת כל והד"ל: (ד) ד"ה מנור מנ

מחבת צפה. אין לה בית קיבול אלא חלקה היא דכתיב על מחבת: ארחושי הלב. הרהורי הלב: . כלבוס כמו פגום כעיז זה

חוץ ממקום הכינוס ונמוך שאינו עבה הרבה: וכן נמי בלווטי היוונים פרי האלונים: כופח תנור קטן ז-ר הוא כדי שפיתת קדרה אחת רעפים לבינים: יורות

על פני המים: גבן מחי טעמח דר"י. (ה) דמרחשת יש לה כיסוי ומחבת אין לה כיסוי: אי נימא. יגן דממשמעותה דמדנקרהת מרחשת דמשמע דאתיא ארחושי הלב שהוא דבר מכוסה לפיכך מעשיה מכוסין ומחבת באת אמחבואי הפה לשון ניביה שהוא בגלוי: רחושי הלב. הרהור עבירה: מחבואי הפה. נבוחי הפה כגון יד] שהרכיל: נחבאת. טמונה ולב חבוי וטמון הוא: אלא גמרא. דזו מכוסה חו מגולה: במרחשת. משמע בתוכה חלמה יש לה תוך: ועל מחבת. משמע עליה ולא בתוכה מין דאין לה תוך: האומר הרי עלי מרחשת. דלה אמר במרחשת: יהא מונח. הנדר עד שיבה הליהו: מספקה להו הי על שם כליין נקראו. מחבת ומרחשת שיש כלי ששמו מחבת ויש כלי ששמו מרחשת: או על שם מעשיהן. נקראו שזו מעשיה רוחשין וזו מעשיה קשין. הילכך איכא למימר מנחה נדר ואיכא למימר לא המנדב מנחה אלא כלי שרת עלמו אי על שם הכלי הרי לה שון קרא מנחה הנעשית במרחשת אבל מנחה גופה לא איקראי מרחשת האי כלי נדר ואינו מביא מנחה אלא א"כ אמר הרי עלי מנחת מרחשת או הרי עלי במרחשת ואיכא למימר נמי על שם מעשיה איקראי מרחשת ולא על שם כלי אלא המנחה עלמה יו זה שמה וזה מנחה התנדב ולא כלי יח] יהא מונח עד שיבא אליהו:

אדם אלבעו על המנחה יבן נד השמן בתוכה: מרחשת. לשון רמששי

דמתרגמינן רחשין: לפה. שאינה עמוקה אלאי) שוליה לפין אלל

אוגניה ומתפזר השמן באוגני הכלי ולהכי קשה וכמו (שבת דף ה:) לף

שלנו והדופן ים באמלעות כלפי פנים כזה ב] ומלוייר תוכו גומות ומנוייר תוכו גומות גומות. וכשהבלק מונח

כלבום. גלואו"ן שם כלי עשוי כעין מחבת

בא] בתוכו (כ) הבלק בגומות: דומה כמין הברתים. כב] בלווטי תפוחי הגדילים באלונים שקורין קשטני״א כדמתרגמינן (ישעיה ו) כאלה וכאלון כבוטמא (ג) וכבלווטא: ואומר וכל נעשה יונו' אלמא. מדהכא כתיב במרחשת והכא בגן כתוב על מחבת

ש"מ על שם כליין נקראו דוו לפה וזו עמוקה: בותב" כופח. מין תנור קטן מקום שפיתת קדירה אחת: רעפים. 'טיבל"ש: יורות הערביים. יורות של אותו מקום ומסיקים אותן ואופין בהן חלות: רבי יהודה אומר כו'. דכופח מין תנור הוא: מנחת

מאפה. כחיב בה חלות ורקיקין בויקרא [ב]: לא יביא מחלה חלום כו'. דאמרינן בפרק אלו מנחות (לקמן עו.) כל המנחות באות עשר חה לא יביא ה׳ חלות וה׳ רקיקין אלה הכל חלות או הכל רקיקין: מפני שהן קרבן אחד. ששניהם כתובים במנחה אחת: במ׳ מנור מנור. (ד) בדו ואין ריבוי אחר ריבוי אלא למעט חד בויקרא [ב] קרבן מנחה מאפה תנור ובלו את אהרן כחיב נשם זן וכל המנחה אשר תאפה בתנור: הקדישן בתנור. שהתנור מקדשן: ומי אים ליה לר' שמעון. דתנור מקדש שום קרבן: כשרות בעורה וכשרות אבים פאני. חוץ לחומת בהן העוזרה חומה אחת וכן בין שמה ואי ס"ד תנור מקדש בין איפסלו ביוצא: לשם תנור. שכשיקדישנה לסולת יאמר על מנת לאפותה בתנור אני מקדישה: וכי תקריב. קרבן מנחת מאפה חנור כשתרלה לעשות מדעתך: דבר רשות. כלומר דבר זה רשות הוא ולא חובה שאם לא ירלה לא יקריב מנחה:

מתני' רוסשין. שהכלי עמוק והיה כל השמן במקום אחד וכשמנית דאורייתא אם כן יכול לסמוך אבראי ו"ל דבפרק כל הפקולין מבחים דף לג.) מסקינן דתיכף לסמיכה שחיטה דאורייתא:

מספקא להו. אי על שם כליין נקראו מחבת ומרחשת שבמרחשת בעי לאיתוייה ונפיק או על שם מעשיהן

על שם רחישה בחן ל) (רחישת הלב או רחישת שפתים) וכיון דלא ידעינן להי נתכוין אי ארחושי הלב או ארחישת שפתים יהא מונח עד שיבא אליהו כך פירש בקונטרס ועל חנם נקט לפירושו אי על שם כליין נהראו דאפי׳ פשיטא ליה לשם מעשיהן איכא לספוקי אי ארחושי הלב נתכוין ומביא במרחשת אי ארחושי הפה ומביא במחבת לפיכך נראה דנקט במ] על שם כליין למימר דמספקא לן אי כלי נדר או למנחה נתכוין וא"ת ואמאי יהם מונח יבים מרחשת ומנחת מרחשת מספק כדאשכחן לקמן (דף קז.) פירשתי ואיני יודע מה פירשתי שיש לו להביא כל הספקות לפטור עלמו מנדר וי"ל דמיירי כגוו דאמר מעות הללו או סולת זה למרחשת ומיהו קשה דלתקן מעות הללו יביא מעות של חולין ויקנה מרחשת ויאמר דאם כלי נדר יהא הכלי הנוי בהן ויש לומר כגון שהפריש מעות והקדישן למרחשת כמו שידרשו חכמת הלשון: אל על שם מעשיהן. ולית להו לבית שמאי הא דאמר רב אשי בריש מכילתין (דף ג:) מחבת

ומחשבה במנא לא פסלה: וכשרות אבית פאגי. פירש בקונטר' אלמא דאין תנור מקדש מדכשרות אבית פאגי

לשם מרחשת במנא קא מחשב

ואין נפסלות ביוצא ואין נראה לפרש כן כדפי׳ בפ״ק (לעיל ט. ד״ה ר״ל) ויש לתמוה מאי קא מדמיא אפיית שתי הלחם ולחם הפנים לאפיית מנחת מאפה תנור הא אמר בסוף התכלת (לעיל נא.) אמר רבא על מחבת מלמד שטעונין כלי ואי אפי לה מאתמול איפסלה לה בלינה וה"נ מאפה תנור כתיב מלמדך שטעון כלי ולימא דתנור של מנחות מקדש אבל של שתי הלחם ולחם הפנים לא מקדש וי"ל דבפ' דם חטאת (זבחים לה:) מוכח דלא הוה במקדש אלא חד תנור של מתכת שהיה לשתי הלחם ולחם הפנים ולמנחות ולא דמי לההיא דתכלת דגבי מנחות לא אמר רחמנא עשה במחבת עשה בתנור עשה במרחשת אבל בחביתין אמר רחמנא על

מחבת בשמן תעשה (ויקרא ב): הדרן עלך כל המנחות

מנחת מאפה שלא יביא מחצה חלות ומחצה רקיקין תלמוד לומר יקרבן מנחה קרבן אחד אמרתי לך ולא שנים ושלשה קרבנות אמר לו רבי שמעון

נמחק: כה] העזרה. רש"י ס"א ל"א מגדל אחת היה בחומה ובולטים בדפנות חוץ לחומה כמו פגי תאנה: . כו) איפסלו ביוצא וא״ת והא ומקדש ליפסל ביוצא ואם כן היכא מוכח מהכא דאין כן היכא מוכח מהכא דאין תנור מקדש וי״ל דמוכח הכי דאי איתא דתנור מקדש נהי דאין מיפסל ביוצא מ״מ גנאי הוא הדבר להוציא חוץ לעורה לכתולה ולאפותו חוץ לחומה: כק] שם רחישת או רחישת הלב: כטן דנקט. ולכל הני לישנא הוי מצי למימר כמו כן האומר הרי

לא היה במקדש כי אם מחבת וגם מנחת מרחשת היה עושה [במחבת רק] שהיה ממעט באור עד שהיו משהי רושון לא היה האור לא היה במשקו פון נראה בחיכ שהשיבו ביה לביש נאמר תונו ונאמר מרחשת מה תנור כלי אף מרחשת כלי אחר מכלל שהיו מסופקים ב"ש אי אמרי מרחשת כלי הוא לא, היה, ולפחייי (שה אמאי הא מנות כר ייש כי אחרים מפוסים מספקא להו אי על שם כליין. נקראו מחבת ומרחשת שבמרחשת בעי לאתויי ונפיק (און על שם מעשיהם (על ארחושי ליבא (און על) רחישת שפתים וכיון דלא ידעינן וֹי נתכוין אי על רחושי ליבא אי ארחושי שפתים יהא מונח עד שיבא אליהו ולכל הני לישנא כו׳ עד לכך נראה לפרש [אי על שם כליין] מין מחבת למרחשת דזה שפתיה גבוהות וזה שפתיה שפלה או על שם מעשיהן נקראו דלא היו במקדש כי אם כלי אחד מחבת וכשהיה מביא מנחת מרחשת היה ממעט באש ולא היה השמן נשרף כי אם רוחש ומשום רמספקי ליה יהא מונח עד שיבא אליהו. ת״א:

3. וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תַּאָפֶּה בַּתַּנוּר וְכָל נַעֲשְׁה

. וְכִּי תַקְרֵב קְרְבָּן מִנְחָה מַאֲפָה תַנּוּר סֹלֶת חַלוֹת מַצֹת בְּלוּלֹת בַּשְּׁמֵן

הגהות הב"ח

כלבום וכו' מונח בתוכו גבנם סבלה בנומות: (ג) ד"ה דומה וכבלווטא אלמא מהכא 3″55

רבינו גרשום

אמחבואי הפה כדאמרי שנובח כלומר משנבת כלומר שנובה כלו לח דבור הפה בשנבת כלומר שאופין בו אינן בחובו באופין בו אנו בו שאופין בו היו בו האופין בחובו אלא על גבו שאין לו בית קיבול: האומר הרי עלי במחבת. והוא הדין כי במרחשת. והוא הדין כי אמר במחבת לו אין אומר היי עלי במחבת לו אין אומר היי עלי במחבת לו אין אומר היי עלי במחבת לו אין אומר במחבת לו אומר ביש עוד של היים ורכים עלים ומרצו של של היים ומרצו של היים ומרצו של היים ומרצו של היים ומרצו היים עלים ומרצו היים עלים ומרצו בית מוברים בחוברים בחוברי ודאי על שם כלים נקראו שזה כלי שמו מרחשת וזה כלי [שמו] מחבת יביא ואין בו ספיקא ואם על שם מעשיהם נקראו דהאי אתי ארחושי הלכ והאי אמחבואי הפה ואיכא למימר איפכא ולא ידע מאי בעי לאיתויי: וב״ה אומרים על שם כלים נקראו דכלי היה במקדש ומרחשת . שמו ודומה מצד אחד כמין

קן: תנור תנור קרבן קן: תנור תנור קרבן הה מאפה תנור וכל המנחה אשר תאפה בתנור: שיהא הקדשן בתנור: כלומר שיהא תנור מקדשן. כשרות בעזרה ו גאפו בעזרה בתנור קרש וכשרים אם נאפו חוץ מן עזרה אחומת בית פני ואי סיל (דע") [לריש] דבעינן יקדשינהו תנור היאך הן כשרין בחוץ הא קי"ל דאין כלים מקדשין בחוץ: שיהא הקדשן לשום תנור כשהוא מקדישן ע"מ לאפותן בתנור ולא

 לומר דל"ל כלומר שנובח בפה: מרחשת דאתיא ארחושי. כלומר דבור הפה. ב) פירושו בזה הוא כמו פי' הקונטרס שהביאו תוס'

שו א מייי פיין מהכי מעהייק הלכה ב [עייש]: פט ב מיי פיייג שם הלכה ז: ג [מיי' פיייב שם הלכה כג]: צ ד מיי' פייין שם הלכה ה: צ ד מיי' פייין שם הלכה ה:

עין משפמ

נר מצוה פח א מיי׳ פ״ו מהל׳ מעה״ה

לעזי רש"י

גלואו"ן. עץ סדוק (כעין מחבת לאפיפיות עשויה משני חלקים שהבצק לחוץ משני המלקים שהבצק לחוץ ב ביום). גלני"ץ [גלנ"ץ]. בלוו קשטני"א [קישנ"א]. א קשטני"א [קישנ"א]. אלון. טיבל"ש [טיולי"ש]. רעפים.

מוסף רש"י

וכשרות בבית פאגי. ככל ירוטלים, דקה סבר הפייתן נמי כחוץ (קהלן צה:) כים נמי בחוץ (דהכן צה:) כים פאגי, מקום לפנים מן חומת העיר ונדון כירושלים לכל דבריו (סנהדרין יד:) כל שהוא בתוך היקף החילון של ירושלים קרוי בית פאגי הדרן עלך כל המנחות

שיטה מקובצת

ל) תיבת רכין נמחק: נ] תיבות דר' יוסי נמחק: נ) תיבות דר׳ יוסי נמחק:ג) אינשי קא מבח בוחי:ד) תיבות גמירי לה נמחק: י ס] ת״ר שמאי אומר: ו) שום כליין: ז] כליין: מ] כופח ומאפה: ט] אומר רוצה: י) תנור. עי׳ תוספות זכחים (דף צו ע"א): י6] כשרות אבית אות ב' נמחק: (דף צו ע"א): יפן כשרות אבית אות ב' נמחק: יבן המנחה לאחר אפיה נע ונד: יגן ממשמעותא מדנקראת: ידן כגון שהלך רכיל למחבואות לשון תיבת ומרצות ל"ש: שו) בתורה ל"ש: מו] בתוכה אין: מו] קרי לה אלמא דאין: מו) קרי מנחת מרחשת: יו] עצמו וו: ימן כלי ומכח הספק יהא: יש) והדופן בתוכו באמצעית: כו כזה

ככן הברתים על שם מקומם . הס"ד ומה"ד בלווט כגן והכא כתיב אות --. נמחק: **כד**) תיבות ואין ריבוי אחר ריבוי אלא למעט אי [על כליין] שהיה במקדש